

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2008/13/274

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], gericht tegen het besluit d.d. 20 mei 2008 van de examencommissie voor de opleiding Geneeskunde, verweerster, om appellante gedurende een jaar te schorsen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 11 juni 2008 beroep ingesteld tegen de beslissing van de Examencommissie Geneeskunde van 20 mei 2008. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Op 17 juni 2008 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 29 juli 2008, aangevuld op 5 september 2008, een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 12 september 2008.

Appellante is bijgestaan door [...], advocaat.

Verweerster werd vertegenwoordigd door [...], voorzitter van de Examencommissie Geneeskunde, [...], plaatsvervangend voorzitter en [...], secretaris.

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft het co-schap Kindergeneeskunde gevolgd bij het Geminiziekenhuis in Den Helder. Daar hebben zich twee incidenten voorgedaan. Deze zijn voor verweerster aanleiding geweest om appellante een schorsing van een jaar op te leggen.

De incidenten betreffen het verwijt dat appellante voor zichzelf een recept heeft uitgeschreven, hoewel slechts een arts bevoegd is tot het voorschrijven van medicatie. Appellante heeft hiervoor haar excuses aangeboden. Ten tweede heeft appellante zonder daartoe strekkende opdracht bloed geprikt bij een kind. Er is besloten tot een maximale sanctie, als gevolg van het feit dat in het verleden al meer maatregelen zijn opgelegd.

III. Standpunten van partijen

Appellante heeft het College van Beroep te kennen gegeven dat de aan haar opgelegde maatregel in strijd is met de rechtszekerheid. Zij heeft niet kunnen achterhalen op welke grond tot deze maatregel is besloten. De duur van de maatregel acht appellante bovendien disproportioneel. Het gevolg van de maatregel zal zijn dat de reeds behaalde co-schappen hun geldigheid zullen verliezen, terwijl zij de opleiding had kunnen afronden na het voltooien van de resterende co-schappen van in totaal 24 weken. Dat er eerder maatregelen opgelegd zijn door de examencommissie, is volgens appellante niet juist.

Verweerster bestrijdt in haar verweerschrift van 29 juli 2008 de stellingen van appellante als volgt. De beslissing om een maatregel op te leggen is gebaseerd op artikel 8 van Bijlage 1 van de Onderwijs- en examenregeling C'91, waarin een verwijzing is opgenomen naar de regeling Patiëntgebonden vaardigheden en patiëntencontacten. Het kind is door appellante op niet-professionele wijze tot de

orde geroepen, toen het tegenwerkte. Verweerster kwalificeert het gedrag van appellante als 'onwelvevoeglijk'. Verweerster wijst er op dat er voor de zwaarte van de maatregel geen norm is vastgelegd, doch dat de ernst van de misdraging in redelijke verhouding tot de zwaarte van de maatregel behoort te staan. Aan appellante zijn eerder maatregelen opgelegd. Een eerdere maatregel van de examencommissie is door het College van Beroep voor de Examens weliswaar vernietigd, maar een vergelijkbare maatregel is door de decaan opgelegd. Gezien de recidive is besloten de maximale sanctie op te leggen aan appellante.

IV. Behandeling ter zitting

Appellante erkent dat zij voor zichzelf een recept heeft uitgeschreven. Zij heeft haar verontschuldigen hiervoor aangeboden. Het tweede incident (bloedprikken bij een kind) heeft een ander verloop gehad dan verweerster stelt. De getuigenverklaringen laten dan ook een daarvan afwijkend beeld zien. Voor zover er al sprake was van onwelvevoeglijk gedrag, valt dat niet te kwalificeren als onprofessioneel handelen. De omstreden handelingen vallen niet binnen artikel 8 van bijlage 1 OER C'91 2007-2008. Om die reden kan de opgelegde sanctie niet als juist gekwalificeerd worden. Aan appellante kan daarom geen onprofessioneel gedrag worden verweten. Appellante stelt dat haar verlof is verleend om bloed af te nemen bij het kind als gevolg van een uiting van de aanwezigheid. In een van de getuigenverklaringen staat immers 'dat er nog maar één keer geprikt mocht worden'. Verder heeft zij jarenlange ervaring als laborante met het bloedprikken bij kinderen. Appellante is voorts van mening dat geen sprake is van recidive. De zeer zware sanctie is dan ook **disproportioneel**.

Verweerster wijst daarentegen op de wet BIG (Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg) die ook van toepassing is op co-assistenten. Welke ervaring appellante ook mocht hebben, een handeling als het afnemen van bloed mag alleen worden verricht door een arts of onder toezicht en in opdracht van een arts. In de onderhavige situatie was daar geen sprake van. Bloedprikken bij een kind hoort zeker niet tot de opdrachten bij de co-schappen. Die handeling wordt dan ook niet genoemd in handleiding Alco. Een kind kan immers nog niet zelfstandig beslissen over de medische handelingen die het moet ondergaan. Dit wordt de co-assistenten bij aanvang van de co-schappen te kennen gegeven. Appellante is op de hoogte van de wet, daar deze tenminste bij aanvang van de co-schappen wordt behandeld, maar ook nadien herhaaldelijk ter sprake komt.

Appellante heeft herhaaldelijk onprofessioneel gedrag getoond. Zij is zich te weinig bewust van haar positie als co-assistent. Daar zijn eerder sancties voor opgelegd. Eenmaal is een sanctie door het College van Beroep vernietigd. De decaan heeft echter een vergelijkbare maatregel opgelegd. Verweerster benadrukt dat appellante geen toestemming heeft gekregen om bij het kind bloed af te nemen. Dat zij fysiek niet is tegengehouden, betekent nog niet dat er toestemming is verleend. De situatie was door de actie van appellante erg verwarrend. Appellante lijkt niet in te zien wat zij fout heeft gedaan.

Tot slot meldt verweerster dat appellante tijdens het schikkingsgesprek geen verzoek tot verzachting van de sanctie heeft ingediend. Verweerster kan zich voorstellen dat een dergelijk verzoek van appellante tot vermindering van de sanctie had kunnen leiden, als appellante meer zelfinzicht had getoond en omdat ze erkent bij het eerste incident niet correct te hebben gehandeld.

V. Overwegingen van het College

Het College van Beroep stelt vast dat appellante het eerste incident erkent en haar fout inziet. In het tweede geval is het de vraag in hoeverre er sprake is van een handeling die valt binnen het kader van onprofessioneel gedrag, zoals bedoeld in artikel 8 Bijlage 1 van de Onderwijs en Examenregeling van de opleiding Geneeskunde. De omschrijving van 'onwelvevoeglijk' heeft volgens voornoemd artikel betrekking op de negatieve houding van een student geneeskunde ten opzichte van onder andere patiënten. Uit de verklaringen die door verweerster zijn aangeleverd en uit hetgeen ter zitting is ingebracht, blijkt dat appellante zich mogelijk onvriendelijk heeft gedragen ten opzichte van het te behandelen kind, maar de ernst daarvan kan onvoldoende worden vastgesteld.

Wel is het College van oordeel dat appellante de wet BIG heeft overtreden door een aan artsen voorbehouden handeling – in het bijzonder als het kinderen betreft – uit te voeren. Dit kan worden beschouwd als een schending van het principe dat een student zich als een goed student geneeskunde

dient te gedragen (artikel 8 lid 1 Bijlage 1 OER 2007-2008).

Voorts stelt het College vast dat geen sprake is van recidive in het geval van appellante, daar een eerdere sanctie tegen haar ongegrond is verklaard. Maatregelen door anderen dan de Examencommissie opgelegd, behoren tot een andere procesgang en dienen daarom buiten beschouwing gelaten te worden.

Het College van Beroep overweegt dat het opleggen van een sanctie aan appellante te billijken valt, maar dat de duur van een jaar disproportioneel is.

VI. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op met toepassing van artikel 7.61 lid 6 van de Wet op het hoger onderwijs en onderzoek binnen vier weken opnieuw in de zaak te voorzien, daarbij rekening houdend met deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 12 september 2008 door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, mw. F. Oulahsen, mw. L. Heres, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris